

SPRAVA Z BOGOM

Evangelij po Luku 18,9–14

⁹ Nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge, je Jezus povedal tole priliko: ¹⁰ »Dva človeka sta šla v tempelj molit: eden je bil farizej, drugi cestninar. ¹¹ Farizej se je postavil in pri sebi molil takóle: »Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali tudi kakor ta cestninar. ¹² Postim se dvakrat na teden in desetino dajem od vsega, kar dobim.« ¹³ Cestninar pa je stal daleč proč in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu, ampak se je tolkel po prsih in govoril: »Bog, bodi milostljiv meni grešniku!« ¹⁴ Povem vam, ta je šel opravičen domov, oni pa ne; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

*Ostala berila: Sirah 35,12–14.16–18; Psalm 34,2–3.7.17–19.23;
Drugo pismo Timoteju 4,6–8.16–18.*

LECTIO:

To priliko je Jezus namenil »nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge« (vrstica 9). To je ključ za razumevanje tega odlomka.

Večina Jezusovega poučevanja, zabeleženega v Lukovem evangeliju, odpira vrata nebeškega kraljestva grešnikom, ki so se pripravljani spokoriti. Za farizeje pa se zdi, da grešnike dosledno zavračajo.

Za ilustracijo svojega nauka Jezus primerja ravnanje farizeja in cestnarja. Ljudem, ki se zbirajo okrog Jezusa, so značilnosti obojih dobro poznane.

Kar se tiče molitve, so farizeji veljali za »profesionalce«. Če v zvezi z verskimi pravili in njihovim izpolnjevanjem česa niso vedeli, to ni bilo vredno pozornosti. Splošno so veljali za »dobre«.

Za cestnarja pa je veljalo, da je pokvarjenec – kaj drugega naj bi bil, glede na to, da se je udingal poganskim Rimljanom, ki so okupirali njihovo domovino? Cestnarji so bili lutke rimske oblasti: od svojih ljudi so pobirali davke, jemali so mnogo več, kot bi smeli, višek pa spravljali v svoj žep in tako bogateli.

Ko nadaljujemo z branjem prilike, postaja jasno, zakaj je Jezus izbral tadva značaja. Farizejeva molitev je ponosna in napuhnjena, vidi samo to, kako sam ravna prav in kako drugi narobe. Pozablja priznati svoje grehe. Cestninar ravna nasprotno. Zaveda se, da potrebuje Božje odpuščanje; zaradi priznanja svoje grešnosti je pripravljen in zmožen prejeti Božje odpuščanje in milost. Farizej tega ni zmožen in torej ne prejme Božje milosti.

Nedeljski evangeliji po metodi lectio divina. Leto C: Evangelij po Luku

Pred nami je enak izziv. Vsakdo je grešil in vsakdo potrebuje Božje odpuščanje. Farizeji so si med Judi Jezusovega časa pravzaprav prizadevali za versko prenovo. Na žalost pa so bili gluhi za Jezusovo sporočilo. Niso uvideli, da je on ta, ki ga je poslal Bog, naj odreši človeštvo. Nasprotovali so Jezusu in ga imeli za sleparja ter niso hoteli verovati vanj.

MEDITATIO:

Razmisli o razlogih, zakaj Bog sovraži greh.

Kakšen je tvoj odnos do greha v tvojem življenju? Ga jemlješ resno in si želiš odpuščanja? Ali pa ga opravičuješ in se primerjaš z drugimi, misleč, da si boljši od njih? Kolikokrat si rečeš: »Saj vsi tako delajo!«?

Razmisli o besedah iz Prvega Janezovega pisma 1,8–9: »Če rečemo, da smo brez greha, sami sebe varamo in resnice ni v nas. Če pa svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen.« Ali prosiš za odpuščanje svojih grehov? Katoličani vedo, da se lahko izpovejo svojih grehov pred duhovnikom in dobijo Božje odpuščanje.

Zelo hitro podležemo skušnjavi, da obsojamo druge, ki morda ne dosegajo naših standardov. Zakaj je to tako nevarno? Kako se temu lahko izognemo? Kakšna naj bi bila naša drža?

ORATIO:

Premišluj o današnjem evangeliju. Prosi Boga, naj ti razkrije področja, kjer grešiš in potrebuješ spravo. Razmisli, ali morda nimaš Božjega odpuščanja za nekaj samoumevnega. Zahvaljuj se Bogu za milost in priznaj svojo odvisnost od njega.

CONTEMPLATIO:

Za obogatitev današnje kontemplacije preberi Psalma 34 in 51. Premišluj o veliki Božji zvestobi in usmiljenju.